

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 23.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **5238** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ч. С. срещу ревизионен акт № [ЕГН]/22.11.2010 г., издаден от М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 789/12.05.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, в частта на отказано право на данъчен кредит и на определени задължения по ЗКПО. Изложени са подробни аргументи по отношение на доставките от отделните доставчици, като е посочено, че от представените в хода на ревизията доказателства се установява по категоричен начин реалността на доставките. Твърди се, че органите по приходите не са обсъдили и не са съобразили събраните в хода на ревизията доказателства. Посочено е, че не са налице посочените в РА и потвърждаващото го решение основания за отказ на право на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 6 от ЗДДС. Възразява се срещу установените задължения по ЗКПО. Искане от съда да отмени ревизионния акт и да присъди на жалбоподателя разноските по делото.

Ответната страна – директор на дирекция “ОУИ” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата, моли съда да потвърди оспорения РА и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1003061/13.04.2010 г., изменена със заповед № 1006016/19.07.2010 г., издадени от М. Г. Р. – началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задължения ЗКПО за корпоративен данък за периода от 20.03.2007 г. до 31.12.2009 г. и по ЗДДС за периода от 01.07.2008 г. до 31.03.2010 г. Цитираните ЗВР са връчени на упълномощен представител на дружеството съответно на 20.04.2010 г. и на 28.07.2010 г. Издателят на ЗВР е оправомощен със заповед № РД-01-6/05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

Резултатите от извършената ревизия са отразени в ревизионен доклад /РД/ № 1006016/03.09.2010 г., връчен на упълномощен представител на ревизираното дружество на 25.10.2010 г.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/22.11.2010 г., издадени от М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със заповед за определяне на компетентен орган /ЗОКО/ № К 1006016/25.10.2010 г. РА и ЗОКО са връчени на представител на ревизираното лице на 15.12.2010 г.

С РА в оспорената част са определени задължения в общ размер на 2 404 848,31 лв., както следва: отказано е право на данъчен кредит в размер на 1 942 059,05 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 406 984,25 лв.; корпоративен данък в размер /КД/ на 48 546,90 лв. и лихви в размер на 7 258,11 лв.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, както и извършените с него констатации. За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Изисканите от ревизираното лице и от доставчиците, доказателства са приложени към преписката, въз основа на които се установява следното:

По Закона за данък добавена стойност:

Допълнително определените с акта задължения за ДДС, произтичат от следните корекции: 1. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 880 826,64 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, в вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от: [фирма], „С. строй груп”, [фирма], [фирма] и [фирма]; 2. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 19 146,37 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 и т. 4 от ЗДДС за доставки на стоки и услуги свързани с поддръжката, ремонта, подобрението и експлоатацията на 4 броя лизингови леки автомобили.

1. По отношение на доставките от [фирма] е извършена насрещна проверка, резултатите от която са документирани с ПИНП № 2200-02-1003061-001/13.08.2010 г.

Установено е, че на посочения доставчик е извършена данъчна ревизия с констатирани задължения по ЗДДС в особено големи размери и лицето е deregистрирано по ЗДДС, считано от 05.05.2010 г. За целите на проверката е изготвено е ИПДПОЗЛ № 19-53-02-1554/ 14.07.2010 г. За връчване на искането са предприети следните действия по реда на чл. 32 от ДОПК. Извършени са две

посещения на адреса по чл. 28 от ДОПК, при които не е открит офис на дружеството, търговски обект, складово помещение, пощенска кутия или упълномощено лице за контакт. Посещенията са документирани с Протокол № 28197/14.07.2010 г. и Протокол № 39167/26.07.2010 г. Изготвено е Съобщение по чл. 32 от ДОПК изх. № 19-53-02-1660/27.07.2010 г., поставено на информационното табло, публикувано в интернет страницата на НАП и изпратено на адреса на дружеството на 27.07.2010 г. На 04.08.2010 г. се е явило упълномощено лице от дружеството - Г. Д. А., на когото е връчено цитираното искане.

В отговор на връченото искане, с придружително писмо вх. № 19-53-02-1554/11.08.2010 г. са представени следните документи по опис: обяснителна записка, копия на фактури № 40/26.11.2009 г., № 41/ 27.11.2009 г., № 42/30.11.2009 г., № 2...1/03.12.2009 г., № 2....2/ 04.12.2009 г., № 2....3/05.12.2009 г., № 2....4/07.12.2009 г., № 2.....5/11.12.2009 г., № 2.....10/30.12.2009 г., Протокол по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС №1...21/01.10.2009 г., фактура № 0.....17/01.09.2009 г. и спецификация, Протокол по чл. 117 № 1.....22/22.12.2009 г., фактура № 18/ 21.12.2009 г. и спецификация, транспортни документи – международни товарителници (ЧМР), граждански договори за извършване на работа чрез личен труд- 5 бр., Договор за наем от 02.10.2009 г., Договор за покупко- продажба на арматурно желязо.

В представените от управителя писмени обяснения е заявено, че към датите на фактурираните продажби, местонахождението на стоките е в нает от [фирма] склад, находящ се в [населено място]. Декларирано е, че транспортът е за сметка на жалбоподателя, а товаро- разтоварните дейности са извършени от наети по граждански договори лица.

Съгласно представен договор за покупко-продажба на арматурно желязо от 01.11.2009 г., продавачът [фирма] продава на купувача [фирма] „около“ 920 тона арматурно желязо. Според чл. 1 от договора „количествата на всяка доставка ще бъдат уточнявани от купувача предварително“. По силата на чл. 3 от договора, продажната цена е в диапазон от 600 лв. до 700 лв. за тон и зависи от пазарната цена към датата на покупката. Цената не включва транспорт.

Органът по приходите е констатирал, че при извършената проверка не е представена кореспонденция между страните, касаеща покупко -продажбата на фактурираното арматурно желязо. Посочено е, че в счетоводството на жалбоподателя са открити протоколи към всяка от фактурите, издадени от [фирма], съдържащи идентични данни с тези вписани във фактурите. Протоколите не съдържат подписи на представляващи дружествата и дати.

За доказване произхода на стоката от [фирма] са представени следните фактури за внос на стоки: № [ЕГН]/01.09.2009 г. и № [ЕГН]/21.12.2009 г., с издател „I.B.G.G.” L. - с V. номер EL[ЕИК], което дружество е регистрирано в Г.. Представени са 14 бр. ЧМР към инвойс № [ЕГН]/01.09.2009 г. и 42 бр. ЧМР към инвойс № [ЕГН]/21.12.2009 г. Установено е, че като превозвач на стоките е вписано [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

В РД (стр. 8) таблично са описани количествата арматурно желязо по вид и датите на доставка според представените транспортни документи, съответно по инвойс № [ЕГН]/01.09.2009 г., с местотоварене [населено място], Г. и по инвойс № [ЕГН]/21.12.2009 г., с местотоварене [населено място], Румъния. Констатирано е, че във всички представени ЧМР, включително и за тези с дати между 01.12.2009 г. и

20.12.2009 г., като приложени документи в кл. 5 е вписана фактура № [ЕГН] от 21.12.2009 г.

Съгласно писмените обяснения на управителя на [фирма], товаро-разтоварните дейности са извършени от наети по граждански договори лица. В тази връзка са представени 5 броя граждански договора за извършване на работа чрез личен труд, сключени на 01.11.2009 г. между [фирма] /като възложител/ и следните 5 физически лица - изпълнители: Н. Е. М., П. С. Д., К. С. А., Л. Н. М., М. Д. И.. Съгласно договорите, изпълнителите се задължават да извършват товаро-разтоварни дейности в склада на възложителя, при договорено възнаграждение в размер на 800,00 лв. и срок за изпълнение до 31.12.2009 г.

Органите по приходите са извършили насрещни проверки на четири от посочените лица, като на постоянните им адреси са изпратени по пощата искания за представяне на документи и писмени обяснения. За лицето М. Д. И. не е извършена проверка, тъй като е установено, че е починало на 30.01.2010 г. Посочено е в РД, че писмото до Н. Е. М. не е получено от адресата, П. С. Д. е отказал да получи пратката, а писмото до К. С. А. е получено от съпругата му, но в указания срок не са представени писмени обяснения. От Л. Н. М. е представена собственоръчно написана декларация, с която е заявено, че не е наеман от [фирма], не е извършвал товаро-разтоварни работи за това дружество, не е получавал 800,00 лв. и не се е подписвал никъде.

По отношение на превоза на стоката органите по приходите са посочили, че според обясненията дадени от управителя на [фирма], транспортът е бил за сметка на жалбоподателя, а съгласно съдържанието на представените транспортни документи /ЧМР/ е извършен от [фирма], като местотовареното е [населено място], Г. и [населено място], Румъния. В хода на ревизията не са представени от ревизираното лице доказателства за възлагане на транспорта на [фирма], поради което е направен извод, че на са установени данни и няма представени доказателства за реалността на същия.

Ревизиращият екип е приел, че не е доказано реалното извършване на доставките по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради което и данъкът по издадените фактури е начислен неправомерно, без да са налице основанията за това, без да има настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, в вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит съответно за периодите м.11 и м.12 2009 г. по фактури № 40/26.11.2009 г., № 41/ 27.11.2009 г., № 42/30.11.2009 г., № 2...1/03.12.2009 г., № 2....2/ 04.12.2009 г., № 2....3/05.12.2009 г., № 2....4/07.12.2009 г., № 2.....5/11.12.2009 г., № 2.....10/30.12.2009 г., издадени от [фирма]. За м. 12.2009 г. е отказано право на данъчен кредит и по фактури № 200.....6/14.12.2009 г., № 200...7/19.12.2009 г., № 200...8/23.12.2009 г. и № 200...9/28.12.2009 г., отразени в дневника за покупки на жалбоподателя за периода м.12.2009 г., в който като издател на същите е посочено [фирма].

2. Относно доставките от [фирма]:

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са документирани с ПИНП № 2200-02-1003061-002/ 13.08.2010 г. Установено е, че на [фирма] е извършена данъчна ревизия с констатирани задължения по ЗДДС в особено големи размери - данък за внасяне в размер на 13 192 588,90 лв. За целите на проверката е изготвено ИПДПОЗЛ № 19-53-02-1555/14.07.2010 г., което е връчено Е. Д. П., в качеството ѝ на упълномощено лице.

В отговор, с придружително писмо вх. № 19-53-02-1555/11.08.2010 г. са представени от доставчика следните документи под опис: обяснителна записка, фактура № [ЕГН]/09.06.2009 г. с предмет на доставка „наем” и договор за наем от 02.04.2007 г.

В представените писмени обяснения от управителя на [фирма] е заявено, че към датите на продажбата стоките са се намирали в наетия склад на дружеството, транспортът не е за сметка на дружеството, а подемните работи са извършени на място в склада на дружеството, където има кран за товарене на стоката. Представен е договор за наем от 02.04.2007 г. с наемодател [фирма], съгласно който на наемателя [фирма] е предоставен за временно и възмездно ползване собствен недвижим имот, представляващ поземлен имот с планоснимачен номер 273 от квартал 2 по плана на [населено място], местност Н. „Военна Рампа - Изток”, с площ 1 854 кв. м., срещу наемна цена от 1 000 лв. Представена е фактура № [ЕГН]/09.06.2009 г., с предмет на доставка „наем”, данъчна основа 6 000 лв. и ДДС в размер на 1 200 лв. Органите по приходите са посочили, че декларираното наличие на кран за товарене на стоката не е доказано, не е представена информация и доказателства чия собственост е крана и кой го управлява.

Предмет на фактурираните от [фирма] доставки е арматурно желязо. Органът по приходите е установил, че няма данни за водена между страните търговска кореспонденция – заявки за доставка, складови разписки, експедиционни бележки и пр. Няма данни от кого са извършвани товаро и разтоварните дейности. Съгласно извършена справка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът е декларираше трудови договори с лица заемащи длъжностите: работник строителство и офис персонал, а икономическата дейност на заетост е „други довършителни строителни дейности”. Прието, че няма данни от кого и за чия сметка е извършен транспортът на стоките - с какви транспортни средства и от кои шофьори, притежаващи изискуемата правоспособност. Посочено е, че не са установени данни за мястото, датата, от кого и на кого са доставени „стоките”, предмет на доставките по издадените фактури. Не са предоставени приемно-предавателни протоколи или друг вид документи във връзка с извършените доставки. Няма данни за използвани подизпълнители. Не са предоставени документи, удостоверяващи разплащането по посочените фактури. Поради това, ревизиращият екип е приел, че не може да се докаже реално извършване на доставките по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради което и данъкът по издадените фактури е начислен неправомерно, без да са налице основанията за това, без да има настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит съответно за периодите м. 7-м.12 2008 г., м. 1-м.7, м.9-м.11 2009 г. и м. 1/2010 г. по подробно описаните в съответните части на акта / стр. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, и 36 от РА / данъчни фактури, издадени от [фирма].

3. С РА е отказано право на данъчен кредит по доставките от [фирма] по фактури № 100...112/06.08.2008 г., № 100...114/11.08.2008 г., № 116/14.08.2008 г., с предмет извършени услуги по договор.

За целите на ревизията ревизиращият екип е изготвил Искане № 2200-02-1003061-003/08.07.2010 г. за извършване на насрещна проверка на доставчика. Към датата на съставяне на РД не е получен отговор за резултатите от насрещна проверка. В преписка е приложен Протокол за

извършена насрещна проверка /ПИНП/ № 2200-02-1003061-003/29.09.2010 г. на посочения доставчик. В хода на ревизията е съставено ИПДПОЗЛ № 19531/11.08.2010 г., което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изготвените документи за приложената процедура по чл. 32 от ДОПК са описани и приложени към протокола за насрещна проверка. След извършена проверка в деловодството на ТД на НАП В. Т. е съставен протокол № 1010056/27.09.2010 г. и е установено, че изисканите от доставчика документи не са представени.

С оглед непредставяне на изисканите от доставчика документи, ревизиращият екип е приел, че не може да се докаже реално извършване на доставките по смисъла на чл. 6/чл. 9 от ЗДДС, поради което и данъкът по издадените фактури е начислен неправомерно, без да са налице основанията за това, без да има настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, в вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит за периода м.8/2008 г. по подробно описаните в съответната част на акта /стр.15 и стр.16 от РА / данъчни фактури, издадени от [фирма].

4. За доставките от [фирма]:

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са документирани с ПИНП № 2200-02-1003061-004/13.08.2010 г. За целите на проверката е изготвено ИПДПОЗЛ № 19-53-02-1581/19.07.2010 г., което е връчено на Е. Д. П., в качеството ѝ на упълномощено лице. С придружително писмо вх. № 19-53-02-1581/11.08.2010 г. са представени следните документи: копия на фактури № 226/27.10.2009 г., № 252/12.01.2010 г., № 253/20.01.2010 г., № 254/25.01.2010 г., № 255/28.01.2010 г., спецификации към фактурите; Договор за изработка на рекламни материали от 15.12.2009 г.; Договор за изработка от 29.09.2009 г.; приемо- предавателен протокол към фактура № 226/27.10.2009 г.

Съгласно представения договор за изработка на рекламни материали от 15.12.2009 г. жалбоподателят, в качеството му на възложител, възлага на [фирма] изработката на рекламни материали, описани в приложения към договора спецификации. Срокът на действие на договора е 2 месеца, а уговореното възнаграждение е в размер на 121 814,00 лв. /без ДДС/. Според договора, задължение на възложителя е да предостави всички изходни материали - снимков материал, мостри, файлове. На стр. 18 и 19 от РД систематично по отделни фактури са описани фактурираните отделни артикули по количество, единична цена и обща стойност.

Представен е и договор от 29.09.2009 г., сключен между жалбоподателя и [фирма] за изработката на рекламни материали по предварително зададени материали. Към договора е приложен приемо-предавателен протокол от 27.10.2009 г., според който работата е приета за качествено изпълнена по количества и вид посочени в спецификация от 27.10.2009 г.

С РА е прието, че не са представени доказателства за реалното възлагане и изпълнение на договорените услуги - няма кореспонденция между страните като задания, мостри, оферирани цени от изпълнителя. Също така, не са представени доказателства, удостоверяващи наличието на техническа

обезпеченост на доставчика. Дружеството не е представило изисканата инвентарна книга и РПВ, от които би било видно наличието на необходимата техника и персонал за изработването на печатни материали. Не са налице данни за ползван подизпълнител.

При извършена справка в информационната система на НАП е установено, че в периода м.10.2009 г. и м. 01.2010 г., когато са издадени спорните фактури в [фирма] е имало 5 заети лица по трудов договор, от които 4 лица на длъжност „работник строителство” и 1 лице назначено като „секретар”, а декларираната от осигурителя дейност е „други довършителни строителни дейности”.

Ревизиращият екип е формирал извод, че в случая не е налице доставка по смисъла на чл. 9 и настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. Въз основа на изложеното, на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит съответно за периодите м.10/2009 г. и м. 1/2010 г. по подробно описаните в съответната част на акта /стр.32 и стр.36 от РА/ данъчни фактури, издадени от [фирма].

5. За доставките от [фирма]:

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са документирани с ПИНП № 2200-02-1003061-005/13.08.2010 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ № 19-53-02-1580/19.07.2010 г., връчено на Е. Д. П., в качеството ѝ на упълномощено лице.

С придружително писмо вх. № 19-53-02-1580/11.08.2010 г. са представени следните документи: - копия на фактури № 0...8/02.12.2008 г., № 0...9/11.12.2008 г., № 0...10/23.04.2009 г., № 0...11/24.04.2009 г., № 0...12/27.04.2009 г., № 0...13/27.04.2009 г., № 0...16/ 29.04.2009 г., № 0...75/19.05.2009 г., № 0...80/21.05.2009 г., издадени от [фирма] на оспорващия, всичките с предмет арматурно желязо; фактура (инвойс) № 000008/29.04.2009 г. и транспортен документ /ЧМР/ с вписан превозвач [фирма], [населено място], с транспортно средство рег. [рег.номер на МПС] ; фактура № 000017/19.05.2009 г. и транспортен документ, с вписан превозвач [фирма], с транспортни средства с рег. [рег.номер на МПС] и С 4820 ЕР; фактура № 000023/19.05.2009 г. и транспортен документ с вписан превозвач [фирма], с транспортни средства с рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] ; фактура № 000021/12.05.2009 г. и транспортен документ с вписан превозвач [фирма], [населено място], с транспортни средства рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] , фактура № 000020/27.04.2009 г. и ЧМР с вписан превозвач [фирма], [населено място]; фактура № 000019/27.04.2009 г. и ЧМР, с вписан превозвач [фирма]; фактура № 000018/24.04.2009 г. и ЧМР; фактура № 000227/11.12.2008 г. и ЧМР; фактура № 000224/11.12.2008 г. и ЧМР; фактура № 000225/11.12.2008 г. и ЧМР; фактура № 000220/01.12.2008 г. и ЧМР; фактура № 000226/11.12.2008 г. и ЧМР.

Установява се от приложените транспортни документи, че превозвачи са следните четири български дружества: [фирма], [населено място], [фирма], [населено място], [фирма], [населено място] и [фирма] [населено място]. Като получател на товара в кл. 2 от ЧМР е вписано [фирма], същевременно в кл. 24 като получатели на стоката са вписани: [фирма], [населено място];

[фирма] [населено място], [фирма], [фирма]. В тази връзка ревизиращите органи са посочили, че [фирма] не е фактурирал продажби към посочените дружества. Не е представена търговска кореспонденция между [фирма] и жалбоподателя, която да касае заявки за доставки, краен получател и пр. Установено е, че кадровата обезпеченост на доставчика [фирма] се изчерпва с назначени в периода от 06.11.2008 г. до 26.03.2010 г. осем лица на трудов договор с длъжности „общ работник строителство на сгради” и „работник строителство”. Установено е, че дружеството като осигурител е декларирало дейността си според К. 2003/ К. 2008 като „други довършителни строителни дейности”.

Ревизиращите органи са посочили, че при извършената проверка не са предоставени документи, удостоверяващи какъв е точният предмет на дейност на доставчика. Няма доказателства разполага ли дружеството с офис и складови помещения за осъществяване на дейност. Не са установени мястото, датата, както и данни от кого и на кого са доставени фактурираните към жалбоподателя стоки. Не са предоставени приемно-предавателни протоколи или друг вид документи във връзка с извършените доставки. Няма данни за използвани подизпълнители. Не са предоставени документи, удостоверяващи разплащането по спорните фактури. Поради това, ревизиращият екип е приел, че не може да се докаже реалното извършване на доставките по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради което и данъкът по издадените фактури е начислен неправомерно, без да са налице основанията за това, без да има настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит съответно за периодите м.12/2008 г., м.4 и м.5 2009 г., по подробно описаните в съответните части на акта /стр. 21, 26 и стр. 27 от РА/ данъчни фактури, издадени от [фирма].

6. С РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 19 146,37 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 и т. 4 от ЗДДС за доставки на стоки и услуги свързани с поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на 4 броя лизингови леки автомобили, описани на стр. 24 от РД.

По Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/:

Във връзка с констатираните с РА обстоятелства в частта по ЗДДС, по отношение на отчетените от дружеството разходи по издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма], ревизиращият екип е приел, че изводите за липса на доставка по цитираните фактури води до заключението за липса на възникнала за първи път стопанска операция, поради което няма основание за издаване на фактура и този първичен счетоводен документ не отразява възникнала стопанска операция. Посочено е, че са налице фактури, издадени в нарушение на Закона за счетоводството и на принципа за документална обосновааност. Поради това, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. чл. 26, т. 2 от ЗКПО, ревизиращият екип е приел, че следва да бъде извършена данъчна регулация на счетоводните финансови резултати за ревизираните 2008 г. и 2009 г., с балансовата стойност на активите, за които не е налице доставка на стока, формиращи разходите от ОПР по раздел „А” – разходи т. 5, буква „а” - други разходи. На тези основания, с РА е извършена

корекция на счетоводните финансови резултати, като в увеличение е отнесена сумата на данъчните основи по спорните фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], съответно общо в размер на 7 555 918,55 лв. - за 2008 г. и общо в размер на 2 013 908,06 лв. за 2009 г.

Във връзка с констатациите в частта по ЗДДС за доставките по издадените фактури от [фирма] и [фирма], при определянето на преките корпоративни данъчни задължения, органът по приходите е приел, че с отчетената стойност на тези разходи, отразени по дебита на сч. с/ка 602 „Разходи за външни услуги“, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО следва да се увеличи счетоводния финансов резултат съответно за 2008 г. със сумата в размер на 98 075,00 лв. и за 2009 г. със сума в размер на 75 213,00 лв.

Органът по приходите е констатирал, че през ревизирия период дружеството е завело като ДМА с отчетна стойност 595 967,98 лв. по сметка 205 „транспортни средства“ 4 броя лизингови леки автомобили – А. А3, БМВ Х5, Б. К. и Т. А.. Установено е, че дружеството е отчитало разходи за гориво, ГСМ, резервни части, външни услуги, лизингови такси, лихви по лизингови договори и амортизации по сч. с/ки гр. 60 и 62. Във връзка с тези разходи, в РД са изложени мотиви, че предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Посочено е, че документалната доказаност на разходите изисква в счетоводството на предприятието да са налични първични счетоводни документи - фактура и фискална касова бележка за горива, ремонт и поддръжка; пътен лист или пътна книжка за отразяване на изминатите километри и други документи, специфични за извършваната основна дейност. В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице разполага само с документи за доставка на материални запаси - фактури за доставка на гориво, но не и с документи за разход, които са основанието за изписване на горивото като разход. Гореизложеното се отнася за автомобили заети в основната дейност. Прието е за установено от ревизиращите органи, че декларираната икономическа дейност от жалбоподателя по действащата през 2008 г. К. 2003 е „Друга търговия на едро“, а по действащата след това К. 2008 е „Търговия на едро с метали“, което изключва възможността заведените като ДМА леки автомобилите А. А3, В. Х5, Б. К. и Т. А. да бъдат ползвани за основната дейност, т.е. за превоз на метали. На база данните от подадените ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. е установено, че няма начислявани или внасяни данъци върху разходите, съгласно чл. 204, ал. 1, т. 3 от ЗКПО. Предвид посоченото е направено заключението, че автомобилите не се ползват и за управленска дейност.

В обобщение, от органите по приходите е прието, че отчетените от дружеството разходи за гориво, ГСМ, резервни части, външни услуги, лизингови такси, лихви по лизингови договори и амортизации по сч. с/ки гр. 60 и 62, не са свързани с дейността на [фирма] през финансовите 2007 г., 2008 г. и 2009 г., поради което с размера на отчетените такива, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 26, т. 1 от ЗКПО за посочените години следва да се увеличи счетоводният финансов резултат, както следва:

За 2007 г. - със сумата в размер на 11 690,14 лв. – отчетена по сч. с-ка 609 „други разходи“ по ф-ра № 1723/06.06.2007 г., издадена от [фирма]; със сумата от 5 654,30 лв. по фактура, издадена от А. Холидейс ЕООД с предмет нощувки в хотел; със сумата в размер на 30 027,10 лв. - стойността на отчетените по сч. с-ка 603 разходи за амортизации. На основания чл. 54, ал. 1 ЗКПО със сумата в размер на 30 027,10 лв. – годишни счетоводни разходи за амортизации.

За 2008 г. – със сумата в размер на 63 511,13 лв. – отчетена по сч. с-ка 609 „други разходи“ по фактури, издадени от [фирма]; със сумата в размер на 101 100,77 лв., представляваща стойността на отчетените по сч. с-ка 603 разходи за амортизации; със сумата в размер на 31 181,95 - отчетени разходи за експлоатация, ремонт и поддръжка на МПС;.

За 2009 г. – със сумата в размер на 52 922,78 лв. – отчетена по сч. с-ка 609 „други разходи“ по фактури, издадени от [фирма]; със сумата в размер на 9 026,13 лв. със стойността на отчетените по сч. с-ка 603 разходи за амортизации и със сумата в размер на 29 880,48 - отчетени разходи за експлоатация, ремонт и поддръжка на МПС.

В резултат на така извършената данъчна регулация и направени корекции са определени данъчните финансови резултати и дължим корпоративен данък за съответните отчетни периоди, както следва:

За финансовата 2007 г. при декларирана данъчна печалба в размер на 11 180,00 лв., с РА е определена данъчна печалба в размер на 88 578,054 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 8 857,85 лв. След приспадане на установен и внесен от дружеството КД за 2006 г. в размер на 1 118,00 лв. е определен дължим за довносяне КД в размер на 7 739,85 лв. Изчислени са лихви за просрочие в размер на 2 414,09 лв.

За финансовата 2008 г. при декларирана данъчна загуба, в размер на 226 956,00 лв., с РА е определена данъчна печалба в размер на 168 013,62 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 16 801,36 лв. Изчислени са лихви за просрочие в размер на 1 118,89 лв.

За финансовата 2009 г. при деклариран нулев данъчен финансов резултат, с РА е определена данъчна печалба в размер на 240 056,93 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 24 005,69 лв. Изчислени са лихви за просрочие в размер на 1 058,95 лв.

Ревизионният акт е връчен на представител на ревизираното дружество на 15.12.2010 г. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „ОУИ“ – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. на 29.12.2010 г. Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата срещу РА (л. 37 от делото) с до три месеца, считано от датата на изтичане на срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК. В срока, удължен със споразумението по чл. 156, ал. 7 от ДОПК, с решение № 789/12.05.2011 г. директорът на дирекция „ОУИ“ – С. е потвърдил ревизионния акт, в оспорената част.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, подробно описани за всяка една от процесните доставки по-горе в съдебното решение.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по

допуснатата съдебно- счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице С. К.. Вещото лице е констатирало, че в счетоводството на дружеството-жалбоподател посочения ДДС във всяка от процесните фактури е начислен по счетоводна сметка 45311 „Начислен данък за покупките, пълен данъчен кредит“, а доставените стоково-материални ценности по процесите доставки са отразени в счетоводна сметка 304 - Стоки, която е структурирана с аналитично отчитане по видове стоки. При извършената проверка в счетоводните регистри на доставчика [фирма], вещото лице е констатирало, че движението на стоково-материалните ценности - арматурно желязо при покупка и продажбата, са отразявани по сметка 304-Стоки. Дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] не са били открити на адресите, поради което проверка в счетоводните регистри не е извършена от експерта. Съгласно заключението всички фактури, по които жалбоподателят [фирма] е ползвал данъчен кредит са включени в Дневниците за покупки и подадените Справки-декларации за ДДС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1006016/25.10.2010 г., издадена от органа, възложил ревизията, М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определен за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

I. Жалбоподателят оспорва РА в частта на отказан данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], като твърди, че от събраните в хода на ревизията доказателства по несъмнен начин се доказва реалността на доставките.

От доказателствата по делото се установява по несъмнен начин и не се спори между страните, че фактури № 40/26.11.2009 г., № 41/ 27.11.2009 г., № 42/30.11.2009 г., № 2...1/03.12.2009 г., № 2....2/ 04.12.2009 г., № 2....3/05.12.2009 г., № 2....4/07.12.2009 г., № 2.....5/11.12.2009 г., № 2.....10/30.12.2009 г., са издадени от [фирма] и са отразени в дневника за продажби и СД по ЗДДС на доставчика за съответните периоди. Фактурите са издадени за извършени доставки на стоки – арматурно желязо, договорени между доставчика и [фирма] с договор от 01.11.2009 г. Представени са доказателства за произхода на стоката – 2 броя фактури за осъществени ВОП от Г. и Румъния, към които са приложени транспортни документи – международни товарителници, в които като превозвач на стоките е вписано [фирма]. Представени са и доказателства за нает от доставчика склад за съхранение на стоките след получаването им в [населено място], в т.ч. и договор за наем на склад.

Въз основа на съвкупна преценка на представените писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен извода на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на процесните доставки на стоки. Представените в хода на ревизията доказателства не обосновават извод за реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. В случая не е доказано прехвърлянето на правото на собственост върху стоките от доставчика на оспорващия - липсват доказателства за предаване/получаване на стоката, за транспортирането и за съхраняването ѝ от получателя. Жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не е представил приемно-предавателни протоколи за получаване на фактурираните стоки, не са представени складови и/или стокоски разписки, разписки за транспортиране на стоката или други документи, които да удостоверяват получаването на стоките, транспортирането им и начина на съхранението им. В тази връзка следва да се посочи, че изрично в обясненията на доставчика е посочено, че транспортът на стоките при получаването им е бил за сметка на получателя. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство, не са представени доказателства за извършени облагаеми доставки от [фирма] с процесните стоки, нито доказателства, че същите са налични.

Във връзка с възраженията в жалбата следва да се посочи, че не е достатъчно само формалното изпълнение на някое от условията за приспадане на данъчен кредит, изброени в чл. 71 от ЗДДС. На първо място следва да е налице реално извършена облагаема доставка, по която получател е ревизираното лице, а доставчик - лицето, издало фактурите. На второ място е настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване правото на приспадане на ДДС включват следното: - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - *получените стоки или услуги* (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Реалността на доставката на стока следва да се докаже чрез изследване прехвърлянето на правото на собственост, тъй като именно прехвърлянето на собствеността или друго вещно право върху стоката е залегнало в легалната дефиниция на чл. 6 от ЗДДС за доставка на стока. В случая липсват убедителни доказателства за заприходяване на стоки от рода на процесите в счетоводството на прекия доставчик, на доказателства за транспорт по пряката доставки и за получаване на стоките от оспорващия. Не са ангажирани доказателства и за използване на стоките за извършване на облагаеми доставки от оспорващия. Недоказано е и настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС, доколкото липсват доказателства за прехвърляне собствеността върху стоки от рода на процесните именно от прекия доставчик на жалбоподателя.

II. С РА е отказано право на данъчен кредит по фактури, подробно описани в съответните части на акта / стр. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 23, 24, 25, 26,

27, 28, 29, 30, 32, 33, и 36 от РА /, издадени от [фирма], на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, за периодите м. 7-м.12 2008 г., м. 1-м.7, м.9-м.11 2009 г. и м. 1/2010 г.

Предмет на фактурираните от [фирма] към жалбоподателя доставки е „арматурно желязо“. Между страните не се спори, че процесните фактури са издадени от доставчика. Спорен е въпросът за реалното изпълнение на доставките на стоки. В хода на ревизията от доставчика са представени доказателства за наличие на наето от [фирма] складово помещение за съхранение на стоките, като е посочено, че транспортът не е бил за сметка на дружеството.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки по облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. В случая, от жалбоподателя не са ангажирани доказателства за реалното предаване/получаване на стоките, предмет на процесните доставки - не са представени приемно-предавателни протоколи, договор за продажба, стокони разписки. Както в хода на ревизията така и в настоящото производство оспорващият не е ангажирал доказателства за транспортиране на стоките след закупуването им, след като доставчикът е заявил, че транспортът не е бил осигурен от него. Не са представени и доказателства за мястото - склад или друго помещение, на съхранение на закупеното арматурно желязо от [фирма] след получуването им, както и за извършени последващи доставки на стоката. Реалността на доставката на стока следва да се докаже чрез изследване на прехвърлянето на правото на собственост, като основен елемент от легалната дефиниция на чл. 6 от ЗДДС за доставка на стока. В случая липсват каквито и да е доказателства за заприходяване на стоки от рода на процесите в счетоводството на прекия доставчик, доказателства за транспорт на стоките, за предаването, респ. за приеането им от купувача. Не е доказано и настъпване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС, доколкото липсват доказателства за прехвърляне собствеността върху стоки от рода на процесните именно от прекия доставчик на жалбоподателя. В чл. 71 от ЗДДС са изброени условията, при изпълнение на едно от които, лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит. Условието, предвидено в т. 1 от цитираната правна норма е лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - *по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател*. Ревизираното лице следва да реално да е получило договорената стока, за да бъде извършена преценка притежава ли данъчен документ, издаден в съответствие с изискванията на специалния закон.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА

законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, е отказано право на данъчен кредит на оспорвания за периодите м. 7-м.12 2008 г., м. 1-м.7, м.9-м.11 2009 г. и м. 1/2010 г. по фактурите, издадени от [фирма].

3. С РА е отказано право на данъчен кредит по доставките от [фирма] по фактури № 100...112/06.08.2008 г., № 100...114/11.08.2008 г., № 116/14.08.2008 г., с предмет извършени услуги по договор.

С административната преписка по делото са представени копия от процесните фактури, с предмет както следва: фактура № 100...112/06.08.2008 г. – извършени консултантски услуги по договор; фактура № 100...114/11.08.2008 г. – извършени услуги по договор; фактура № 100...116/14.08.2008 г. – извършени СМР услуги по договор. Представен е и договор за посредничество от 04.01.2008 г., сключен между [фирма] - възложител и [фирма] - изпълнител, съгласно който изпълнителят приема да сътрудничи за намирането и реализирането на нови и по-големи клиенти на арматурно желязо. Възложителят се е задължил да изплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 10 % от цената за тон желязо. Към договора са представени 3 броя протоколи от 14.08.2008 г., 11.08.2008 г. и 06.08.2008 г., в които е посочено, че [фирма] е осигурило продажбата на съответното количество арматурно желязо на цена за тон 1 540 лв., и е посочено дължимото възнаграждение съгласно договор от 04.01.2008 г., за което следва да бъде издадена фактура. В протоколите не е посочен купувачът на посочените количества арматурно желязо.

На първо място, както в хода на ревизията, така и в настоящото съдебно производство не са представени доказателства за вида на доставките, които са отразени в процесните фактури. Представеният договор е с предмет посреднически услуги, доколкото представените фактури са с различен предмет – консултантски услуги и СМР услуги. В този смисъл, не са налице представени каквито и да е други доказателства относно вида на услугите, отразени в процесните фактури, в т.ч. резултатът от тях и за реалното им изпълнение от доставчика. Поради това, следва да се приеме, че не е налице съответствие между представените договор и протоколи и процесните фактури – както по отношение на предмета на доставките, така и по отношение на стойността на фактурите и цената, посочена в протоколите. Същевременно, по делото не са представени доказателства за реалното изпълнение на посредническите услуги по договора от 04.01.2008 г. В протоколите не е посочен купувачът на количествата продадено арматурно желязо и не са представени първични счетоводни документи за извършени продажби от [фирма]. Не са ангажирани и доказателства за действията, които е извършил доставчикът по изпълнение на посредническите услуги – кои са осигурените клиенти, подписани ли са договори за доставки на арматурно желязо в резултат на тези услуги и т.н.

В чл. 71 от ЗДДС са изброени условията, при изпълнение на едно от които, лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит. Условието, предвидено в т. 1 от цитираната правна норма е лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - *по отношение на доставки на*

стоки или услуги, по които лицето е получател. Ревизираното лице следва реално да е получило доставка на стока или услуга, за да бъде извършена преценка притежава ли данъчен документ, издаден в съответствие с изискванията на специалния закон. Както в хода на ревизионното производство, така и в съдебното производство жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал каквито и да е доказателства във връзка с доставките от [фирма] – за вида на услугите, за реалното им изпълнение, за връзката им с извършваната от дружеството дейност и т.н. Видно от заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, доставчикът не е бил намерен на адреса по седалището му, поради което по делото остава недоказано как процесните доставки са осчетоводени в счетоводството му.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит на оспорващия за м.8/2008 г. по подробно описаните в съответната част на акта /стр.15 и стр.16 от РА/ данъчни фактури, издадени от [фирма].

4. С РА в оспорената част е отказано право на данъчен кредит по фактури № 226/27.10.2009 г., № 252/12.01.2010 г., № 253/20.01.2010 г., № 254/25.01.2010 г., № 255/28.01.2010 г., издадени от [фирма], като е прието, че не са представени доказателства за реално изпълнение на доставките.

В хода на ревизията са представени от доставчика спецификации към фактурите, в които са отразени видовете и количеството, единична и обща цена на фактурираните рекламни материали. Представени са и договори за изработка на рекламни материали от 15.12.2009 г. и от 29.09.2009 г., както и приемно- предавателен протокол към фактура № 226/27.10.2009 г.

Съгласно договора от 15.12.2009 г. жалбоподателят, в качеството му на възложител възлага на [фирма] изработката на рекламни материали, описани в спецификации. Съгласно договора от 29.09.2009 г. изпълнителят се е задължил да изработи рекламни материали по предварително зададени параметри от възложителя. И в двата договора е предвидено задължение за [фирма] да предаде на [фирма] всички материали необходими за изпълнение на договора – снимков материал, мостри, файлове и др. В хода на ревизията не са представени доказателства от ревизираното лице и от доставчика за представени материали и предварително зададени параметри преди изпълнение на услугите. Същевременно, не са налице документи и данни относно конкретния вид и съдържанието на рекламните материали. Видно от представените спецификации към фактурите, доставчикът е изработил три вида календари – общо 7 000 броя, плакати – 11000 бр., флаери – 60 000 бр., дипляни – 41 000 бр. и т.н. По делото остава неизяснено какво е било предназначението на тези материали в посочените количества – дали същите са били свързани с популяризиране дейността на [фирма] или са били използвани за последващи облагаеми доставки от дружеството. Не е доказано какво е било съдържанието на тези разнообразни видове рекламни материали и по какъв начин са били разпространявани.

Представените по делото спецификации към процесните фактури не съдържат дата на издаване и имената, и длъжността на лицата, които са ги подписали

от името на възложителя и изпълнителя. Не са представени приемно-предавателни протоколи, отразяващи датата на приемането на материалите.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че представените с административната преписка доказателства не доказват по несъмнен начин реалното изпълнение на доставките на рекламни материали. С РА законосъобразно е отказано право на данъчен кредит, на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6 от ЗДДС, за периодите м.10/2009 г. и м. 1/2010 г. по подробно описаните в съответната част на акта /стр.32 и стр.36 от РА/ данъчни фактури, издадени от [фирма].

5. За доставките от [фирма]:

С РА е отказано право на данъчен кредит на оспорвания по фактури № 0..8/02.12.2008 г., № 0...9/11.12.2008 г., № 0...10/23.04.2009 г., № 0...11/24.04.2009 г., № 0...12/27.04.2009 г., № 0...13/27.04.2009 г., № 0...16/29.04.2009 г., № 0...75/19.05.2009 г., № 0...80/21.05.2009 г., издадени от [фирма], с предмет арматурно желязо. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство не са представени доказателства от оспорвания за реалното получаване на стоките по процесните фактури, за начина на транспортирането след получаването им от [фирма] и за мястото на складирането им, с оглед вида, количествата и обема на тези стоки. Същевременно, не са ангажирани доказателства за влягане на арматурното желязо по фактурите, издадени от [фирма] в дейността на [фирма] и/или за извършването на последващи облагаеми доставки с него.

Представените в хода на ревизията доказателства за произхода на стоките, предмет на процесните доставки не доказват по категоричен начин, че е налице идентичност между стоките, закупени от [фирма] от гръцки дружества чрез ВОП и тези продадени на [фирма].

Съгласно заключението по изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, при извършената проверка в счетоводните регистри на доставчика [фирма], вещото лице е констатирало, че процесните фактури са отразени по дебита на сметка 411 и кредит по сметка 4532 – начислен данък за продажбите. При продажба намаляването на наличните стокоси запаси е отразявано с дебит по сметка 7021 – приходи от продажба на стоки на едро и кредит по сметка 304-Стоки. Независимо от това, настоящият състав, приема, че счетоводното отразяване на доставките в съответните регистри на доставчика не представлява доказателство за реалното изпълнение на доставките по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно е отказано право на данъчен кредит на оспорвания, на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, за периодите м.12/2008 г., м.4 и м.5 2009 г. по подробно описаните в съответните части на акта /стр. 21, 26 и стр. 27 от РА/ данъчни фактури, издадени от [фирма].

6. Законосъобразно с РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 19 146,37 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 и т. 4 от ЗДДС за доставки на стоки и услуги свързани с поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на 4 броя лизингови леки автомобили, описани на стр. 24 от

РД.

По делото не са ангажирани доказателства от оспорващия, които да опровергават констатациите на ревизиращите органи, че заведените в счетоводството като ДМА 4 броя автомобили представляват леки автомобили по смисъла на § 1, т. 18 от ЗДДС. Поради това, в случая са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, съгласно която правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на [чл. 69](#) или [74](#), когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали.

По Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/:

Във връзка с констатираните с РА обстоятелства в частта по ЗДДС, по отношение на определянето на преките корпоративни данъчни задължения за отчетените от дружеството разходи по издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма], ревизиращият екип е приел, че изводите за липса на доставка по цитираните фактури води до заключението за липса на възникнала за първи път стопанска операция. Прието е, че не е налице основание за издаване на фактура и този първичен счетоводен документ не отразява възникнала стопанска операция. Посочено е, че документалната обосновааност е свързана и с вярното и точно отразяване на стопанските операции, съгласно правилата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, както и че фактурирането на несъществуващи операции е нарушение на изискването на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗСч. счетоводството да отразява действителността, а не привидното ѝ представяне във формални актове.

В случая, видно от изложените по-горе мотиви в частта по ЗДДС, реалното изпълнение на доставките, по процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не е доказано. Поради това, законосъобразно с РА е прието, че осчетоводените разходи от дружеството по фактурите, издадени от посочените дружества, представляват разходи, които не са документално обосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 ЗКПО. Наличието на фактура не е достатъчно, за да бъде признат за данъчни цели документирания с нея разход по аргумент от [чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството](#), уреждащ принципа на предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма. Поради това, законосъобразно на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. чл. 26, т. 2 от ЗКПО, с РА е извършена корекция на счетоводните финансови резултати, като в увеличение е отнесена сумата на данъчните основи по спорните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Законосъобразни са изводите на органите по приходите във връзка с отчетените от жалбоподателя разходи за гориво, ГСМ, резервни части, външни услуги, лизингови такси, лихви по лизингови договори и амортизации по сч. с/ки гр. 60 и 62. От дружеството-жалбоподател са представени единствено фактури за доставка на гориво, но не и документи за разход на това гориво, които представляват основание за изписването му като разход.

Същевременно, съобразно декларираната икономическа дейност от жалбоподателя за 2008 г. - „друга търговия на едро“, а по действащата след това К. 2008 - „Търговия на едро с метали“, не може да се приеме, че заведените като ДМА леки автомобилите А. АЗ, В. Х5, Б. К. и Т. А. могат да бъдат ползвани за основната дейност - превоз на метали, което обстоятелство не се и твърди от оспорващия. Както в хода на ревизията, така и по делото не са представени доказателства за начина на използване на посочените автомобили от [фирма], вкл. и за това, че същите се използват за управленската дейност на дружеството по смисъла на чл. 204 ЗКПО. От подадените от дружеството ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. се установява, че не са начислявани и внасяни данъци върху разходите, съгласно чл. 204, ал. 1, т. 3 от ЗКПО. Поради това обснован се явява изводът, че автомобилите не се ползват и за управленска дейност, а отчетените от дружеството разходи за гориво, ГСМ, резервни части, външни услуги, лизингови такси, лихви по лизингови договори и амортизации по сч. с/ки гр. 60 и 62, не са свързани с дейността на [фирма] през финансовите 2007 г., 2008 г. и 2009 г. Ето защо, законосъобразно с размера на отчетените разходи и амортизации, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 26, т. 1 от ЗКПО за посочените години е увеличен счетоводният финансов резултат на жалбоподателя. Законосъобразно финансовият резултат за 2007 г. е увеличен със сумата от 5 654,30 лв. по фактура, издадена от [фирма] с предмет нощувки в хотел, поради непредставяне на доказателства за командироване на работници и/или служители на дружеството по реда на Наредбата за специализациите и командировките в чужбина и за изпълнение на изискванията на чл. 33 ЗКПО. Поради това, жалбата в тази част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на директора на дирекция “ОУИ” сума в размер на 48 547 лв. (четиридесет и осем хиляди петстотин четиридесет и седем лева), съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № [ЕГН]/22.11.2010 г., издаден от М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 789/12.05.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника - директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 48 547 лв. (четиридесет и осем хиляди петстотин четиридесет и седем лева).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до

страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: